

[Brøndsted]

Jeg mener også, det er meget vigtigt, at vi får et overblik over, hvor meget danske foreninger gør for indvandrergrupper. Hvor meget kan man integrere det arbejde, indvandrerne har behov for, og det, der traditionelt foregår i Danmark? Jeg ved da, at der er danske foreninger, der laver noget, som er specifikt beregnet for indvandrergrupper, men jeg ved også, at man laver mange ting i ønsket om i fællesskab mellem danske borgere og indvandrere at etablere noget, som både kan give kulturoplevelser og være med til at udvikle begge parter.

På samme måde har vi jo fritidsloven, og jeg synes, det er meget vigtigt, at vi sikrer, at fritidsloven kan bruges af indvandrerne, ikke alene til deres specielle interesser, men også til gensidige ting.

Bibliotekssagen er vel nok noget af det vigtigste, og jeg er meget glad for at høre, at kulturministeren her fortæller, at vi for det første har temmelig meget, og at vi også kan regne med, at det er noget, der bliver udbygget, at det bliver placeret centralt, for det er den centrale placering, der er med til at gøre, at det virkelig kan blive udnyttet. Man kan jo meget let komme til at have en hel masse bind stående på mange forskellige biblioteker i de enkelte kommuner, uden at der virkelig er behov for dem. Derfor er det naturligt, at man laver det som noget centralt.

Udsendelserne i radioen – og jeg mener i virkeligheden, at radioen er vigtigere end TV – er da noget, der er overkommeligt, og derfor også noget, som man må se velvilligt på, men der er mange ting, jeg synes bør opklares i forbindelse med det radiomæssige arbejde.

Det sidste, men måske nok det mest vigtige, er, at vi indser, at hvis der skal være kulturudfoldelser for indvandrergrupper alene og i fællesskab med danske statsborgere, skal der være steder, man kan være, og det må være kommunerne, der sikrer ikke nødvendigvis indvandrerhuse, men lokaler, sådan at indvandrerne ved, at der er et sted, hvor de kan mødes med egne nationalitetsgrupper og med andre nationalitetsgrupper, at der er et sted, hvor de ved der kan foregå noget, når man føler, man gerne vil have sat noget i gang. Jeg tror, det er på dette område, vi både kan imødekomme vældige behov hos indvandrerne og vældige udviklingsmuligheder i den danske befolkning.

Flemming Jensen (KF):

På dette tidspunkt har vi jo været igennem en meget lang række af de problemer, der knytter sig til indvandrerne ophold her i landet, men naturligvis skal vi også drøfte det forslag, som her er fremsat. Skulle debatten blive relativt kort, skyldes det ikke manglende interesse for problemerne, men snarere, at det ikke har kunnet undgås, at også disse spørgsmål har været mere end strejft tidligere.

I øvrigt har dette forslag vel den samme baggrund som stort set alle de øvrige, nemlig spørgsmålet: hvad vil indvandrerne selv på lidt længere sigt? Hvem ønsker at blive, hvem ønsker det ikke? Af det svar, som er overordentlig vanskeligt at få, afhænger jo meget af det, vi skal foretage os.

Nu ved jeg vel, at der har været lidt uro her og hisset, når man har citeret tidligere i dag, men jeg løber risikoen og vil gerne have lov til at citere, hvad hr. Ole Espersen ved debatten for et års tid siden sagde – det står i Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 712:

»Vi mener også, at man, måske i noget større omfang, end man hidtil har gjort det, bør stille krav om deltagelse i undervisning i dansk først og fremmest.«

Og så fortsætter hr. Ole Espersen:

»Jeg tror ikke, vi på det lange sigt gør indvandrerne nogen tjeneste ved at være lemfældige på dette område.«

Se, hvis vi kunne trænge igennem her – og det betyder jo også, at indvandrerne skal gøre deres del af indsatsen – ville mange af de andre problemer være væsentlig lettere at løse. Så vidt jeg ved – men det kan ministeren måske kommentere – stiller man i Vesttyskland sådanne sprogkrav. Jeg skal erkende, at det ikke er det eneste problem, men hvis målet er integration, tror jeg, man skal være opmærksom på, at netop særordninger har en stærk tilbøjelighed til at modvirke dette mål.

I den debat, jeg just nævnte, sagde hr. Steen Folke – spalte 760 – at målet skulle være, at indvandrerne bevarede både deres sproglige og deres kulturelle rødder og samtidig integreredes i vort samfund. Det er selvfølgelig et synspunkt, men når vi nu husker på, hvor mange forskellige nationaliteter, sprog og religioner vi har at gøre med, og